GDAŃSK, dnia 10 października 1947 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 14

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 99.

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 12 września 1947 r.

w sprawie oczyszczania i odkażania wagonów po transportach zwierząt oraz innych środków używanych do przewozu zwierząt.

(Nr wet. Z/II/n/23).

Na podstawie art. 108 ust. 1 pkt. a) b) Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936), oraz art. 16 pkt. b i art. 94 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźli-

wych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz 673 wraz ze zmianami) celem zapobieżenia niebezpieczeństwu rozwlekania zaraźliwych chorób zwierzęcych, a w szczególności pomoru świń, zarządzam co następuje:

§ 1.

Wagony kolejowe, statki i inne środki, używane do przewozu świń, tudzież narzędzia i przedmioty, użyte przy załadowaniu i wyładowaniu, oraz rampy i miejsca tymczasowego postoju na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, jak również innych miejscach spędu winny być po każdorazowym użyciu dokładnie oczyszczane i odkażane.

§ 2.

Każdy samochód lub przyczepka winny mieć ściany tak urządzone, by wystawanie głów zwierząt było niemożliwe, dno i ściany pomieszczenia — do wysokości co najmniej $1/2$ metra — winny być sporządzone szczególnie z desek szpuntowych; ponadto dno winno być mocno spojone ze ścianami przy pomocy śrub, aby wypadanie ściółki, nawozu, jako też wyciekanie części płynnych było niemożliwe.

§ 3.

Koszty oczyszczania i odkaż. urządzeń wymienion. w § 1, ponoszą przedsiębiorcy tych urządzeń. Za przedsiębiorców w rozumieniu paragrafu niniejszego, uważać należy zarówno prywatne osoby fizyczne i prawne, jak i gminy oraz związki publiczno-prawne, nie wyłączając Państwa i jego przedsiębiorstw.

§ 4.

Przed oczyszczeniem i odkażeniem urządzenia, wymienion. w § 1, nie mogą być używane do ponownego przewozu zwierząt. Zarząd miejscowej gminy może wyznaczyć miejsce do przeprowadzenia oczyszczenia i odkażenia.

§ 5.

Oczyszczenie i odkażenie urządzeń wymienionych w § 1 winno być dokonane według zasad niżej podanych.

A. Oczyszczenie.

Przed przystąpieniem do odkażania należy powierzchnię ładowną (ściany i podłogi) dokładnie oczyścić, zwracając przy tym szczególną uwagę na miejsca zanieczyszczone wydzielinami i wydalinami ewent. krwią przewożonych zwierząt.

Oczyszczenie winno rozpocząć się od powierzchni ścian, z których należy dokładnie zebrać i zeskrobać wszelki brud i inne zanieczyszczenia. Z podłogi należy zebrać ściółkę, nawóz i wszystkie odpadki powstałe przy oskrobywaniu ścian i usunąć w sposób niżej podany.

Po usunięciu nawozu i nieczystości z powierzchni ładownej należy powierzchnię ścian i podłogi dokładnie wyszorować przy pomocy ryżowej szczotki ługiem sodowym lub mydlinami (na 100 litr. wody 3 kg sody lub mydła) z dodatkiem piasku w razie potrzeby.

B. Odkażenie.

Po przeprowadzonym w sposób wyżej podany oczyszczeniu przystępuje się do odkażania. Należy dokładnie zlać powierzchnię ścian (u obu stron) i podłogi odpowiednim środkiem odkażającym. Jako środka odkażającego można użyć:

1) mleka wapiennego zgęszczonego lub rozcieńczonego (1 część wapna gaszonego na 3—20 części wody),
2) mleka chlorku wapnia zgęszczonego lub rozcieńczonego (1 część chlorku wapnia na 3—20 części wody),
3) ługu sodowego (na 100 ltr. wody 3 kg sody),
4) sody żrącej (na 100 ltr. wody 1 kg sody żrącej).

Nawóz, ściółkę i inne odpadki powstałe przy oczyszczaniu należy spalić lub po dokładnym zlaniu rozcieńczonym mlekiem wapiennym — ułożyć w kopiec. Układanie w kopiec należy uskutecznić w miejscu niedostępnym dla ludzi i zwierząt. Miejsce takie należy, wybrać w ten sposób, by odpływy nie przedostały się na inne podwórza, drogi oraz do studzien, rzek itp. Przed wzniesieniem kopca należy ułożyć na ziemi warstwę słomy lub torfu grubości ok. 25 cm., następnie układać kopiec o skośnych bokach, przykryć 10 cm warstwą słomy, liści, torfu itp., a w końcu warstwą ziemi o grubości 10 cm. Po trzech tygodniach skopcowany w ten sposób nawóz może być bez żadnych dalszych ograniczeń użytkowany.

§ 6.

Kontrolę nad wykonaniem powyższego rozporządzenia wykonywa powiatowa władza administracji ogólnej przy pomocy powiatowego lekarza wet. i Milicji Obywatelskiej.

§ 7.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) wraz ze zmianami oraz zgodnie z dekretem z dnia 16.XI. 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych itd. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) — aresztem do sześciu tygodni i grzywną do 10.000 złotych lub jedną z tych kar.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast i obowiązuje do odwołania.

WOJEWODA
w-z. (—) Mgr. A Gadomski
Wicewojewoda

Poz. 100.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 31 sierpnia 1947 roku

o zaopatrzeniu targowisk (miejsce spędów) na zwierzęta w urządzenia zabezpieczające prawidłowe przeprowadzenie nadzoru weterynaryjnego, jak również ich oczyszczanie i odkażanie.

(Nr Wet. H. II — 1/3)

Celem zaopatrzenia targowisk na zwierzęta (miejsc spędu) w urządzenia zabezpieczające przed przeniesieniem zaraźliwych chorób zwierzęcych, a umożliwiające dokładne i należyte ich oczyszczanie i odkażanie — na zasadzie przepisów art. art. 16 lit. c oraz 94 lit. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), wraz ze zmianami późniejszym, zarządzam co następuje:

§ 1.

Miejsce przeznaczone na targowisko (miejsce spędu) zwierzęce, winno być odgrodz. od otoczenia w ten sposób, aby zwierzęta spędzane na targ były wprowadzane (wpędzane, wwożone) na targowisko przez specjalnie ustanowione przejścia i wjazdy, gdzie dokonane zostanie zbadanie spędzonych zwierząt przez lekarza wet., pełniącego nadzór targowy.

§ 2.

Podłoże targowiska winno być nieprzepuszczalne, a nadto u wejścia względnie wjazdu na przestrzeni ok. 20 m. winno być odpowiednio twarde tak, by oczyszczenie i odkażenie dało się łatwo i szybko przeprowadzić.

§ 3.

Dla zwierząt większych (bydła rogatego i zwierząt jednokopytowych) należy urządzić bariery, służące do ich przywiązywania i to w ten sposób, by przed głowami związanych zwierząt było dość swobodne, około 1 metra szerokie — przejście.

Dla zwierząt mniejszych urządzić należy osobne zagrodzenia, w ilości odpowiadającej potrzebom miejscowym i to w ten sposób, by osobno umieszczone były świnie, osobno zaś cielęta, owce, kozy.

§ 4.

U wejścia wzgl. wjazdu na targowisko (miejsce spędu), winno znajdować się pomieszczenie, przeznaczone dla pełniącego nadzór targowy lekarza wet., zaopatrzone w piec, oraz zawierające najkonieczniejsze sprzęty, jak stół, krzesła itp.

§ 5.

Na każdym targowisku musi się znajdować odpowiedni budynek (stajnia), przeznaczony do pomieszczenia i odosobnienia zwierząt chorych i podejrzanych o zaraźliwe choroby zwierzęce. Ściany wewnętrzne tego budynku do wysokości 1,5—2 metrów winny być pobielone wapnem lub pomalowane jasną farbą olejną. Podłoga winna być sporządzona z trwałego i nieprzepuszczalnego materiału tak, by przeprowadzenie oczyszczenia i odkażenia mogło być łatwo, szybko i skutecznie dokonane.

§ 6.

Targowisk (miejsc spędów) dla zwierząt hodowlanych i użytkowych nie należy urządzać w pobliżu rzeźni lub targowiska (miejsca spędu) dla zwierząt rzeźnych. Jeżeli ze względu na warunki miejscowe jest to koniecznie potrzebne, to targowisko (miejsce spędu) dla zwierząt hodowlanych i użytkowych powinno być w zupełności odosobnione, urządzone w-g przepisów §§ 1—5 niniejszego zarządzenia, jak również zaopatrzone w urządzenia uniemożliwiające bezpośrednią styczność zwierząt hodowlanych i użytkowych ze zwierzętami rzeźnymi oraz utrudniające bezpośrednie komunikowanie się osób, stykających się ze zwierzętami rzeźnymi z osobami, które mają styczność ze zwierzętami hodowlanymi i użytkowymi.

§ 7.

Na uzasadniony wniosek poszczególnych Zarządów Miast, posiadających targowiska nie odpowiadające wymogom niniejszego zarządzenia, może Gdański Urząd Wojewódzki wyznaczyć stosowany czasokres w ciągu którego targowiska takie bezwzględnie muszą być dostosowane do określonych wyżej wymagań, pod rygorem zakazu odbywania targów lub spędów zwierząt.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

WOJEWODA
w-z. (—) Mgr A Gadomski
Wicewojewoda

Poz. 101.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 12 września 1947 r.

w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 6 czerwca 1947 r. o sposobie uczenia i egzaminowania oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa na obszarze województwa gdańskiego.

(Nr Wet. H. I — 5/8)

Zarządzenie moje z dnia 6 czerwca 1947 r., ogłoszone w „Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim" Nr 9 z dnia 15 lipca 1947 r., poz. 77 zmieniam o tyle, że § 1 wymienionego zarządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

§ 1.

„Na odbywanie kursów, celem udzielania nauki kandydatom na oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa wyznaczam na obszarze województwa gdańskiego rzeźnie miejskie w Gdyni i w Gdańsku.

Kierownikami kursów mianuję lekarzy wet.: ob. Prześlakowskiego Eugeniusza i ob. Kubijewicza Jerzego".

WOJEWODA
w-z. (—) Mgr. A Gadomski
Wicewojewoda

Poz. 102.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 17 września 1947 r.

w sprawie reorganizacji Wydziału Pomiarów

(Nr O. Org. I — 3/65/47)

Na podstawie art. art. 35 i 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z roku 1936), oraz §§ 38, 39 i 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr

76, poz. 611) i zarządzenia Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 25 sierpnia 1947 r. w sprawie statutu organizacyjnego Wydziału Pomiarów Nr A. N. — 2/33/47 zarządzam co następuje:

§ 1.

Wydział Pomiarów (Znak Pom.) sprawuje pieczę nad całokształtem spraw pomiarowych na obszarze województwa i wykonuje na tym obszarze zadania, wynikające z zakresu działania Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, a w szczególności przeprowadza pomiary szczegółowe, prowadzi ewidencje i koordynuje prace nad pomiarami stosowanymi, wykonywanymi przez inne organa państwowe dla celów specjalnych danego resortu, sprawuje nadzór nad zawodem mierniczym, prowadzi wojewódzkie archiwum miernicze oraz załatwia sprawy administracji miernictwa, sprawy katastru gruntowego i sprawy administracyjno-prawne w zakresie miernictwa.

§ 2.

Wydział Pomiarów dzieli się na 4 oddziały:

1) Oddział Administracji Miernictwa (Znak Pom.-A).
2) Oddział Nowych Pomiarów (Znak Pom. N.).
3) Oddział Nadzoru Pomiarów i Katastru (Znak Pom. K).
4) Oddział Planów i Wojewódzkie Archiwum Miernicze (Znak Pom. P).

§ 3.

Oddział Administracji Miernictwa obejmuje: sprawy gospodarcze, wynikające z fachowo-technicznego zakresu działania Wydziału oraz organów I instancji, a nie należące do zakresu działania Wydziałów: Ogólnego i Budżetowo-Gospodarczego; sprawy nadzoru nad zawodem mierniczym; sprawy szkolenia kadr; sprawy statystyczno-sprawozdawcze z dziedziny pomiarów; sprawy wewnętrznej organizacji i nadzoru nad tokiem urzędowania organów pomiarowych I instancji; sprawy koordynowania prac Wydziału Pomiarów z pracami innych wydziałów Urzędu Wojewódzkiego i urzędów niezespolonych w zakresie miernictwa oraz sprawy administracyjno-prawne w zakresie działania Wydziału Pomiarów.

§ 4.

Oddział Nowych Pomiarów obejmuje sprawy prowadzenia nowych pomiarów szczegółowych oraz prowadzenia pomiarów zleconych przez Główny Urząd Pomiarów Kraju w zakresie pomiarów podstawowych i innych specjalnych.

§ 5.

Oddział Nadzoru Pomiarów i Katastru obejmuje: sprawy czynności rewizyjnych, związanych z przejęciem operatów pomiarowych do operatu mapy gospodarczej; sprawy pomiarów uzupełniających granice Państwa; sprawy nadzoru pomiarów aktualizacyjnych; sprawy ewidencji i utrzymania stałych punktów pomiarowych; sprawy nadzoru nad pomiarami stosowanymi w zakresie opracowania i realizacji planów zagospodarowania oraz nadzoru w zakresie techniczno-katastralnym; sprawy nadzoru nad utrzymaniem i aktualizacją operatów katastralnych; sprawy współdziałania z właściwymi władzami przy zakładaniu ksiąg wieczystych i ich prowadzeniu; sprawy inwentaryzacji gruntów państwowych i samorządowych; sprawy ewidencji wszelkich prac pomiarowych prowadzonych na obszarze województwa oraz sprawy wyposażenia technicznego (składnica narzędzi) i komparacji przymiarów wstęgowych.

§ 6.

Oddział Planów i Wojewódzkiego Archiwum Mierniczego obejmuje: sprawy ewidencji i inwentaryzacji map, planów i innych dokumentów pomiarowych; opracowanie pierworysów do mapy gospodarczej; opracowanie wszelkiego rodzaju planów i map; sprawy aktualizacji dokumentów pomiarowych oraz sporządzanie z nich i wydawanie odrysów; odpisów i wyciągów dla stron; prowadzenie reprodukcji map i planów; prowadzenie archiwum map, planów i dokumentów technicznych oraz składnicy druków technicznych; administrację i sprzedaż wydawnictw Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

§ 7.

Załączony szczegółowy podział czynności Wydziału Pomiarów stanowi integralną część niniejszego zarządzenia.

§ 8.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc przepisy, normujące omówione w nim materie odmienne i odpowiednim zmianom ulega jednocześnie Tymczasowy Statut Organizacyjny Urzędu Wojewódzkiego z dnia 1 lutego 1946 r.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 20 września 1947 r.

WOJEWODA
w-z. (—) Mgr A. Gadomski
Wicewojewoda

SZCZEGÓŁOWY PODZIAŁ CZYNNOŚCI WYDZIAŁU POMIARÓW

Oddział I — Administracji Miernictwa (Pom. AM.).

Grupy spraw:

I — ogólnych (Pom. A. I)

1) Sekretariat Wydziału,
2) sprawy osobowe wydziału oraz organów I instancji,
3) sprawy zjazdów lub zebrań okresowych,
4) prowadzenie biblioteki,
5) prowadzenie różnych spraw nie zastrzeżonych innym komórkom organizacyjnym Wydziału;

II — finansowo - budżetowych (Pom. A. II).

1) sprawy preliminarza budżetowego i kredytów dodatkowych,
2) sprawy uruchomienia przyznanych kredytów,
3) prowadzenie sald wg. paragrafów budżetu,
4) dyspozycje kredytami osobowymi,
5) dyspozycje kredytami rzeczowymi,
6) dyspozycje kredytami na pomiary terenowe,
7) kontrola rachunków i kosztów podróży,
8) rozliczenia z zaliczek,
9) sprawozdania finansowe,
10) administrowanie wpływami za czynności urzędowe ;

III — gospodarczych (Pom. A. III).

1) inwentarz G. U. Pom. Kraju,
2) administracja lokalem biurowym,
3) aprowizacja i zaopatrzenie,
4) środki lokomocji,
5) materiały biurowe,
6) różne sprawy gospodarcze;

IV — organizacyjnych (Pom. A. IV).

1) instrukcje, okólniki i zarządzenia władz centralnych i Wojewody,
2) sprawy organizacyjne Wydziału i organów I instancji,
3) koordynacja prac Wydziału Pomiarów z pracami innych Wydziałów U. W. oraz z urzędami i instytucjami państwowymi niezespolonymi z drugą instancją,
4) nadzór nad trybem urzędowania organów I instancji.
5) sprawozdawczość,
6) statystyka;

V — administracyjno-prawnych (Pom. A. V).

1) opinie administracyjno-prawne z zakresu miernictwa,
2) orzecznictwo i odwoławczość w toku instancji,
3) współdziałanie z władzami sądowymi w zakresie prawa rzeczowego i biegłych sądowych,
4) dochodzenia wstępne służbowe oraz przeciw osobom naruszającym przepisy prawne lub skarbowe w zakresie miernictwa.
5) współdziałanie w postępowaniu wywłaszczeniowym,
6) współdziałanie przy ustalaniu granic terytorialnych jednostek administracyjnych;

VI — zawodu mierniczego i szkolenia kadr (Pom. A. VI).

1) ewidencja mierniczych przysięgłych i nadawanie uprawnień zawodowych,
2) ewidencja praktykantów mierniczych (rejestr., przeniesienia, zaświadczenia) — (podteczki).
3) ewidencja sił mierniczych i personelu pomocniczego — podteczki.
4) nadzór i kontrola biur mierniczych przysięgłych oraz czynności zawodowych z zakresu miernictwa,
5) kursy specjalne dla szkolenia kadr,
6) szkolenie praktykantów,
7) szkolnictwo zawodowe.

Oddział II — N o w y c h P o m i a r ó w (Pom. N.).

Grupy spraw:

I Sieci geodezyjnej (Pom. N. I.)

1) sprawy triangulacji wszystkich rzędów,
2) sprawy poligonizacji,
3) sprawy niwelacji;

II Pomiarów szczegółowych (Pom. N. II.).

1) kartoteka, terminarz i plany prac pomiarowych,
2) sprawy umów i przetargów na prace pomiarowe,
3) pomiary własnym personelem (podteczki wg. obiektów),
4) pomiary wykonywane przez mierniczych przysięgłych (podteczki wg. obiektów),
5) pomiary zlecone (specjalne) podteczki wg. obiektów);

III. Inwentaryzacji stałych punktów pomiarowych (Pom. N. P. III)

1) przygotowanie materiałów,
2) prace terenowe,
3) sporządzenie opisów topograficznych i map (szkiców) przeglądowych.

Oddział III — N a d z o r u P o m i a r ó w i K a t a s t r u (Pom. K.).

Grupy spraw:

I — inwentaryzacji i ewidencji (Pom. K. I.)

1) inwentaryzacja i ewidencja wszelkich prac pomiarowych na terenie województwa,
2) prowadzenie ewidencji stałych punktów pomiarowych,
3) utrzymanie i ochrony punktów stałych oraz ich konserwacja,
4) sprawy składnic znaków pomiarowych i graniczników,
5) inwentaryzacja gruntów państwowych i samorządowych (podteczki);

II — aktualizacji i nadzoru katastru (Pom. K. II.)

1) nadzór w zakresie techniczno-katastralnym,
2) nadzór nad przyjęciem uzupełnionych pomiarów do aparatu mapy gospodarczej,
3) nadzór nad pomiarami aktualizacyjnymi,
4) nadzór nad aktualizacją i odnowieniem operatów katastralnych,
5) współdziałanie z właściwymi władzami przy zakładaniu i prowadzeniu ksiąg wieczystych,
6) kontrola zamówień i wykazów należności własnych i I instancji;

III — pomiarów stosowanych (Pom. K. III.)

1) nadzór nad pomiarami stosowanymi, w zakresie opracowania i realizacji planów zagospodarowania, wykonywanymi przez własne organa I instancji i mierniczych przysięgłych (podteczki),
2) prace techniczne na potrzeby Urzędów i instytucji państwowych i samorządowych (podteczki wg obiektów),
3) prace techniczne przy realizacji planów zagospodarowania osiedli (podteczki wg obiektów);

IV — wyposażenia technicznego (Pom. K. IV.)
(składnica instrumentów).

1) inwentaryzacja i ewidencja sprzętu technicznego,
2) naprawa sprzętu technicznego,
3) składnica sprzętu technicznego,
4) komparacja przymiarów wstęgowych;

V — granic Państwa (Pom. K. V.)
(dla województw granicznych):

1) ewidencja znaków granicy państwowej,
2) utrzymanie znaków granicy państwowej,
3) współdziałanie z innymi władzami w sprawach granicy Państwa.

Oddział IV — P l a n ó w i W o j e w ó d z k i e A r c h i w u m M i e r n i c z e (Pom. P.)

Grupy spraw:

I — ewidencji i inwentaryzacji planów (Pom. P. I.)

1) inwentaryzacji i ewidencji planów i operatów,
2) inwentaryzacji i ewidencji map,
3) inwentaryzacji i ewidencji innych dokumentów pomiarowych;

II — opracowań kreślarskich (Pom. P. II.)

1) opracowanie pierworysów i mapy gospodarczej,
2) opracowanie map i planów dla celów specjalnych,

3) sporządzanie i wydawanie odrysów na zamówienia stron,

4) sporządzanie i wydawanie odrysów i wyciągów z dokumentów pomiarowych,

5) prowadzenie księgi zamówień,

6) sprawy aktualizacji dokumentów pomiarowych,

7) reprodukcja map i planów;

III — **Wojewódzkie Archiwum Miernicze (Pom. P. III.)**

1) przechowywanie planów i operatów pomiarów szczegółowych i stosowanych,

2) przechowywanie kopii mapy gospodarczej,

3) przechowywanie kopii operatów i dokumentów z pomiarów granic Państwa,

4) przechowywanie archiwów osób uprawnionych, czasowo lub stale nie wykonywujących zawodu mierniczego,

5) przechowywanie akt technicznych Wydziału;

IV — **Składnica druków i wydawnictw (Pom. P. IV.)**

1) prowadzenie katalogu wydawnictw kartograficznych i druków,

2) przechowywanie map, planów i druków technicznych, przeznaczonych do rozsprzedaży,

3) administracja i sprzedaż wydawnictw.

Poz. 103

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr S. F. I — 1/8/47.

Budżety związków samorządu terytorialnego na rok 1948.

Gdańsk, dnia 9 września 1947 r.

OKÓLNIK Nr 31

Do Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów Miast, Burmistrzów i Wójtów i Międzykomunalnych Zakładów Komunikacyjnych Gdynia — Gdańsk

w województwie gdańskim.

A

W związku z pismem okólnym Rady Państwa z dnia 2 lipca 1947 r. L. dz. 1101/Org/47 (przesłanym wszystkim terenowym radom narodowym przy piśmie Prezydium Gdańskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 21 lipca 1947), oraz w oparciu o zarządzenie Ministrów Administracji Publicznej z dnia 16 sierpnia 1947 L. dz. III S. F. 4635/47 okólnik Nr 53 (Dz. Urz. MAP Nr 9/47 i Ziem Odzyskanych z dnia 14 sierpnia 1947 r. Nr II S-3-c-42/47 — okólnik Nr 56/47 — zarządzam co następuje:

1) organa wykonawcze związków samorządu terytorialnego przedłożą terenowym radom narodowym do uchwalenia należycie opracowane preliminarze budżetowe na rok 1948 (od 1 stycznia do 31 grudnia 1948) w takich terminach, aby poszczególne rady narodowe mogły je uchwalić:

a) w gminach wiejskich i miastach niewydzielonych **do dnia 30 września 1947 r.;**

b) w miastach wydzielonych i powiatowych związkach samorządowych **najpóźniej do dnia 15 października 1947 r.**

2) Uchwalone budżety przedłożą organa wykonawcze związków samorządowych do zatwierdzenia w trzech egzemplarzach do Prezydiów Rad Narodowych wyższego stopnia, a mianowicie:

a) gminy wiejskie i miasta niewydzielone z powiatowych związków samorządowych do Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych za pośrednictwem Wydziałów Powiatowych **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 10 października 1947 r.;**

b) powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Samorządowy — **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30 października 1947 r.**

3) Ponadto celem rychłego zebrania dla władz centralnych danych o wysokości niedoborów budżetowych — powiatowe związki samorządowe **sporządzą i prześlą najpóźniej do dnia 10 listopada 1947 r.** do Urzędu Wojewódzkiego zestawienia niedoborów, opracowane oddzielnie dla niedoborów z budżetów bieżących (zwyczajnych) i oddzielnie dla budżetów inwestycyjnych (nadzwyczajnych).

Zestawienia winny obejmować niedobory:

B

a) oddzielnie powiatowych związków samorządowych (łącznie z niedoborami gmin wiejskich) i

b) miast niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych oraz gmin wiejskich o charakterze miejskim (Hel i Rumia).

W tym celu niedobory budżetowe gmin wiejskich (z wyjątkiem gmin wiejskich o charakterze miejskim, które należy traktować analogicznie jak gminy miejskie niewydzielone) po dokładnym przeanalizowaniu budżetów przez Wydziały Powiatowe i zatwierdzeniu przez prezydium powiatowych rad narodowych, po wysłuchaniu opinii naczelników urzędów skarbowych winny być objęte budżetami powiatowych związków samorządowych, drogą zapreliminowania w dziale XII a — kredytów w wysokości, równającej się sumie ustalonych niedoborów gmin wiejskich (art. 23 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 199 z 1947 r.).

Na odcinku budżetów miast niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych i gmin wiejskich o charakterze miejskim, należy postąpić w analogiczny sposób, z tą jednak różnicą, że niedobory budżetowe tych związków samorządowych nie mogą być obejmowane budżetami powiatowych związków samorządowych; niedobory te po zestawieniu i zesumowaniu powinny łącznie z niedoborami budżetowymi powiatowych związków samorządowych, obejmującymi również niedobory gmin wiejskich przesłane do Urzędu Wojewódzkiego.

Dane powyższe są niezbędne do ustalenia pomocy dla poszczególnych grup związków samorządowych z sum Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego oraz ze Skarbu Państwa w formie dotacji uzupełniających.

Wyżej wyznaczone terminy muszą być bezwzględnie dotrzymane. Trudności okresu organizacyjnego oraz nieustabilizowane warunki gospodarcze zostały po-

konane, tudzież w odniesieniu do roku budżetowego 1948 należy położyć kres opracowywaniu i uchwalaniu budżetów dopiero po rozpoczęciu danego roku budżetowego.

Mając powyższe na uwadze Ministerstwo Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Biurem Rad Narodowych Rady Państwa znacznie wcześniej, niż w latach ubiegłych opracowały wytyczne i wskazówki co do budżetów na rok 1948, które ogłoszone zostały w Dzienniku Urzęd. M. A. P. Nr 9/47 z dnia 21 sierpnia 1947 ,oraz w okólniku Nr 56 Min. Ziem Odzyskanych z dnia 14 sierpnia 1947 r.

Licząc się jednak z tym, że niektóre Związki Samorządowe nie zaopatrzyły się w terminie w wyżej omawiane dzienniki względnie mają trudności w ich otrzymaniu oraz to, że pewna część związków samorządowych pomimo całego szeregu instrukcji nie przestrzega przepisów prawnych przy układaniu preliminarzy budżetowych, zwracam ponownie uwagę na konieczność bezwzględnego dostosowania się do następujących zasad:

Przy opracowywaniu budżetów należy dążyć, aby dochody i wydatki były preliminowane realnie. Ewentualne różnice między sumami preliminowanymi, a sumami wykonania powinny być minimalne.

Preliminarze budżetowe muszą być opracowane przejrzyście, a wszystkie sumy zaopatrzone objaśnieniami, uzasadniającymi ich wysokość. Preliminarze muszą obejmować wszystkie wydatki i dochody bez wyjątku.

Przestrzeganie tych podstawowych zasad budżetowych nie dopuści do zaistnienia tak częstych obecnie wypadków nielegalnej gospodarki pozabudżetowej.

Ze szczególnym naciskiem podkreślam, że wszelkie objawy takiej gospodarki muszą być traktowane jako dowód niedbałego opracowania preliminarzy budżetowych, oraz brak poczucia odpowiedzialności i przygotowania do pełnienia podjętych obowiązków.

Nawiązując do mojego okólnika Nr 126 z dnia 13 grudnia 1946 r. Nr S. F. I-1/7/46 oraz do punktu 2 okólnika Nr 25 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 29 marca 1947 r. w sprawie budżetów związków samorządu terytorialnego na rok 1947 .L. dz. III SF 548/47 (Dz. Urzęd. M. A. P. Nr 3 str. 27) należy rozdziałowi „B" powstałemu z rozczłonkowania działu I na dwa a nawet trzy rozdziały (A, B i C), nadać brzmienie „organa wykonawcze", który będzie obejmował wydatki nie pozostające w związku z radami narodowymi.

C

1) Uchwała Rady Państwa z dnia 7 maja 1947 r. nakłada na terenowe rady narodowe obowiązek współpracy z władzami skarbowymi w dziedzinie budżetowej i gospodarki finansowej związków samorządowych. W związku z powyższą uchwałą, jak również okólnikiem Rady Państwa (Biuro Rad Narodowych) z dnia 31 maja 1947 r. L. dz. 907/Org/47, należy zaznaczyć, iż uwagi i wnioski władz skarbowych do preliminarzy budżetowych i uchwał finansowych mają jedynie charakter opiniodawczy. W każdym razie o przyjęciu, względnie odrzuceniu wniosków władz skarbowych mogą decydować jedynie terenowe rady narodowe.

2) Przy opracowywaniu preliminarzy budżetowych należy mieć na uwadze przepisy § 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 522) określające, że zarówno w budżecie administracyjnym jak i w budżetach przedsiębiorstw komunalnych, wydatki i dochody powinny być ściśle rozgraniczone na zwyczajne i nadzwyczajne (inwestycyjne).

3) Koszty utrzymania rad narodowych oraz kredyty na wynagrodzenia i diety członków prezydiów tych rad winny być ustalone przez prezydia właściwych rad.

Sprawę uposażenia i diet członków rad narodowych regulują wydane już w tym względzie wytyczne przez Radę Państwa (Biuro Rad Narodowych). Wytyczne te muszą być uwzględnione przy preliminowaniu kredytów na omawiany cel z uwzględnieniem mogących zajść zmian.

4) Wobec uregulowania dekretem z dnia 19 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 380) oraz okólnikami Ministrów: Administracji Publicznej Nr 12 z dnia 7 lutego 1947 r. i Nr 46 z dnia 30 czerwca 1947 r. w odniesieniu do ziem dawnych i Ministra Ziem Odzyskanych Nr 10/47 z dnia 4 lutego 1947 r. i 46/47 z dnia 2 lipca 1947 r. w odniesieniu do Ziem Odzyskanych — uposażeń stale płatnych członków zarządu i pracowników administracji związków samorz. terytorialnego i ustalenia wytycznych w sprawie stosowania układów zbiorowych pracy w samorządowych przedsiębiorstwach i zakładach dobra publicznego (okólnikami M. A. P. Nr 14 z dnia 17 lutego 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami i Ministra Ziem Odzyskanych Nr 8/47 z dnia 4. 2. 1947 r. i Nr 53/47 z dnia 12. 7. 47 r.) i to pod kątem dostosowania uposażeń w związkach samorządu terytorialnego do uposażeń pracowników państwowych i pracowników zatrudnionych w przemyśle państwowym — **należy położyć kres dowolności w regulowaniu płac w samorządzie i przyznawaniu przez związki samorządowe dodatków do uposażeń nie przewidzianych prawem względnie nie wprowadzonych w drodze uchwał Rady Ministrów i Komitetu Ekonomicznego (Podkomitetu Płac Rady Ministrów).**

Podkreślam, że wszelkie podwyżki płac, nie mające uzasadnienia prawnego **w obecnym stanie rzeczy wymagają każdorazowej decyzji wyżej wymienionych władz,** gdyż podwyżki takie powodują podniesienie ogólnego funduszu płac.

5) W postanowieniach okólnika Nr 12 część X Ministerstwa Administracji Publicznej — okólnika Nr 10/47 Ministerstwa Ziem Odzyskanych uregulowano kwestie przyznawania pracownikom nagród pieniężnych (remuneracji) i zapomóg, ustalając zarazem maksymalne stawki kredytów na te cele w poszczególnych kategoriach samorządu.

6) Szereg zarządów związków samorządu terytorialnego zwraca się do władz centralnych z prośbą o radę i wyjaśnienie, w jaki sposób zapobiec dalszemu odpływowi najbardziej wartościowych pracowników do innych dziedzin pracy. Szczególnie chodzi tu o pracowników, zajmujących stanowiska techniczne (drogowe, budowlane) lekarskie itp. Poza tym władze centralne otrzymują szereg pytań, czy i z jakich kredytów można wynagrodzić pracowników za faktyczne wykonanie poruczonych im dodatkowych prac specjalnych, których terminowe wykonanie nie jest możliwe bez uciekania się do pracy w godzinach nadliczbowych. Obecnie Ministerstwo Administracji Publicznej rozstrzygnęło tę kwestię w ten sposób, że na tego rodzaju prace specjalne i prace w godzinach nadliczbowych należy przewidzieć w nowouchwalonych budżetach specjalne kredyty w wysokości nie przekraczającej 50% kredytu na nagrody pieniężne i zapomogi tzn. dla miast wydzielonych 2,5 %, pow. zw. samorządowych 3,8 % i pozostałych związków samorządowych 5 % ogólnych sum wydatków osobowych (z wyłączeniem przedsiębiorstw).

Jeśliby kredyt na wynagrodzenie za prace specjalne i za prace w godzinach nadliczbowych okazał się niedostateczny, możliwym jest jego zwiększenie do granic ustalonych dla kredytu na nagrody pieniężne i zapomogi 5%, 7% i 10% z tym jednak zastrzeżeniem, że podwyżka kredytu może nastąpić tylko poprzez redukcję innych dotychczasowych wydatków osobowych (np. zmniejszanie liczby personelu).

Dla umożliwienia kontroli, czy redukcja wydatków rzeczywiście nastąpiła, w objaśnieniach do pozycji „wynagrodzenie za prace specjalne i za prace w godzinach nadliczbowych" należy podać, które wydatki uległy redukcji i w jakim stopniu.

7) Ministerstwa: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych nadmieniły również, że wystąpią niebawem na Radę Ministrów o zastosowanie do wysokokwalifikowanych członków organów wykonawczych i pracowników samorządu terytorialnego, zatrudnionych w działach administracyjnych służby samorządowej, stosowanych w służbie państwowej wynagrodzeń specjalnych. Wynagrodzenie to wynosić będzie przypuszczalnie zł 18.000,— miesięcznie dla pracownika. W związku z tym mogą związki samorządu terytorialnego zapreliminować na 1948 r. kredyty na wypłatę uposażeń specjalnych (wyrównanie do kwoty zł 18.000,—) dla swoich członków zarządu i pracowników, co do których w swoim czasie nastąpią wnioski o przyznanie im uposażeń specjalnych.

Wnioski zainteresowanych związków samorządowych będą wymagać zakwalifikowania przez władze centralne, przy czym z uwagi na trudności finansowe związków samorządowych — przyznawanie uposażeń specjalnych będzie bardzo ograniczone.

Według przewidywań władz centralnych może być brana pod uwagę następująca ilość stanowisk, obsadzonych przez wysoko wykwalifikowanych pracowników w poszczególnych związkach samorządu terytorialnego: w miastach niewydzielonych ponad 15.000 mieszkańców — 1 stanowisko, w miastach od 15.000 do 25.000 mieszkańców — 2 stanowiska, w miastach wydzielonych od 25.000 do 50.000 mieszkańców — 3 stanowiska, w miastach ponad 50.000 mieszkańców oraz w wojewódzkich związkach samorządowych — w zależności od rozbudowy gospodarki danego związku samorządowego, w powiatowych związkach samorządowych — 2 stanowiska, a w gminach miejskich i miastach małych (pon. 15.000 mieszkańców) tylko w pojedynczych i wyjątkowych przypadkach, gdy chodzić będzie o pracownika o wyjątkowo wysokich kwalifikacjach, wyróżniającego się wyraźnie spośród ogółu pracowników gminnych w całym powiecie.

Zapreliminowanie kredytów na uposażenie specjalne **nie uprawnia** zarządów związków samorządowych do dysponowania tym kredytem **przed przyznaniem** kandydatom uposażenia specjalnego, w trybie specjalnym jak to zaznaczono powyżej; w tym względzie władze centralne wydadzą odrębne wytyczne.

Wydatki osobowe budżetu muszą być oparte na zatwierdzonych wzgl. uchwalonych statutach etatów stanowisk służbowych zarówno w administracji, jak i zakładach i przedsiębiorstwach komunalnych, a odpisy dołączone do budżetów.

Zgodnie z § 20 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 1073) statut etatu winien określać ilość i rodzaj stanowisk w administracji danego związku samorządowego i zakładach dobra publicznego, wymagane dla tych stanowisk kwalifikacje naukowe i praktyczne oraz przywiązane do nich grupy uposażenia. Statut etatu stanowisk służbowych wymaga zatwierdzenia przez prezydium rady narodowej wyższego stopnia.

Ilość personelu zatrudnionego w urzędach samorządowych winna być dostosowana do istotnych potrzeb. Zagadnienie likwidacji przerostów personalnych i zmniejszenia wydatków zgodnie ze wskazaniami okólnika Nr 12 Min. Adm. Publicznej i okólnika Nr 10/47 Ministerstwa Ziem Odzyskanych, miało być przepracowane przez Komisje Oszczędnościowe. Przedkładając preliminarze budżetowe należy załączyć również wnioski Komisji oraz sprawozdanie z wykonania jej zaleceń. Wydatki na utrzymanie biur pow. związków samorządowych zgodnie z art. 14 i 23 dekretu z dnia 23 listopada 1944 roku o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) nie powinny obciążać budżetów pow. związków samorządowych (poza personelem fachowo-samorządowym).

Zmiany, dokonane w wyniku prac Komisyj oszczędnościowo-organizacyjnych powinny być wprowadzone do regulaminów organizacyjnych biur zarządów miejskich oraz statutów etatów stanowisk służbowych.

Zaznaczam, że przy rozpatrywaniu wniosków o udzielenie pożyczek lub zapomóg na pokrycie niedoborów budżetowych Komisja Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego będzie dokładnie badała, czy i w jakim stopniu nastąpiło uporządkowanie administracji i usunięcie przerostów personalnych.

8) Ponieważ rady narodowe są jednocześnie terenowymi organami planowania działalności oraz kontroli (art. 1 § 2 ustawy o radach narodowych), a gospodarka związków samorządu terytorialnego musi być gospodarką planową, Ministerstwo Administracji Publicznej zaleciło powołanie w większych miastach wydzielonych wydziałów planowania i kontroli w miastach ponad 100.000 mieszkańców — osobno wydziału planowania i osobno wydziału kontroli a w mniejszych miastach wydzielonych, w miastach niewydzielonych z pow. zw. samorządowych, a wyjątkowo nawet w dużych gminach wiejskich o gospodarce rozbudowanej; zatrudniających większą liczbę pracowników — referatów planowania i kontroli.

Wydział wzgl. referat planowania i kontroli winien podlegać bezpośrednio przewodniczącemu organu wykonawczego związku samorządowego (prezydentowi, staroście, burmistrzowi, wójtowi) względnie jego zastępcy.

Utworzenie wydziału (referatu) planowania i kontroli musi znaleźć swój wyraz w budżecie związku samorządowego.

Ponadto przy preliminowaniu wydatków osobowych i rzeczowych należy mieć na uwadze:

a) na mocy art. 1 dekretu z dnia 20 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 240 oraz art. 6 dekretu uposażeniowego części potrącanych dotychczas zarobków pracowników na ubezpieczenia społeczne, na Fundusz Pracy i na Fundusz Emerytalny — obciążają w całości pracodawcę. Całość zatem składek należy przewidzieć po stronie wydatków w budżetach związków samorządowych.

b) Diety i koszty podróży pracowników należy preliminować według norm ustalonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 289) i ze zmianami, zawartymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 maja 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 208).

c) Dopłata do stołówek pracowniczych na obszarze Ziem Odzyskanych w m. Gdańsku i powiecie gdańskim, ze strony zakładu pracy wynosi na 1 pracownika zł 800 a na pozostałym obszarze województwa zł 600,—.

d) w gminach wiejskich ekwiwalent za cofnięte kartki żywnościowe, winien być preliminowany ściśle według wskazań, zawartych w okólniku Ministerstwa Ziem Odzyskanych Nr 37/47 z dnia 17 czerwca 1947 r. Nr 2301/II S-2-b/22/47 i tut. zarządzeniu z dnia 1 lipca 1947 r. Nr S. A. II - 11/113/47, wydanym na podstawie okólnika Nr 38 Ministerstwa Adm. Publicznej z dnia 13. 6. 47 r. L. dz. III SO 3306/47.

e) Wysokość wynagrodzenia sołtysów w gminach, które z powodów trudności finansowych gromad, opła-

cają sołtysów z własnych kredytów budżetowych, winna być preliminowana zgodnie z wytycznymi okólnika Ministerstwa Ziem Odzyskanych Nr 40/47 z dnia 24 czerwca 1947 r. Nr II S - 2 - 6/41/47, przesłanego przy piśmie tut. z dnia 17. 7. 1947 r. Nr S. A. II - 11/124/47. Odnośnie ziem dawnych — zarządzenie Min. Admin. Publ. z dnia 10. 6. 1947 r. okólnik 42 L. dz. III S. O. 2828/47 przesłane przy piśmie Urzędu Wojew. z dnia 4. 7. 47 Nr S. A. II/11/69/47.

f) Przy preliminowaniu kredytów na środki lokomocji (samochody itp.) należy dążyć do daleko posuniętej oszczędności i likwidacji istniejących przerostów. Samochody w posiadaniu związków samorządowych powinny być używane jedynie do wyjazdów służbowych dokonywanych w interesie tychże związków.

Należy położyć szczególny nacisk na oszczędne i celowe wykorzystanie samochodów szczególniej tam, gdzie prezydia Rad Narodowych dysponują oddzielnymi służbowymi środkami lokomocji.

Przypominam tu o konieczności prowadzenia dziennych kartotek pracy pojazdów, zgodnie z pismem okólnym Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 20 maja 1947 r. (L. dz. I. O. Org. 3728/47 — Dz. Urzęd. Min. Adm. Publicznej Nr 4/47 str. 15).

g) W preliminarzach budżetowych pow. związków samorządowych i miast wydzielonych należy uwzględnić kredyty na zaliczkowe regulowanie zaopatrzeń emerytów, oraz wdów i sierot po emerytach, którzy emeryturę uzyskali na b. obszarach R. P., wchodzących obecnie w skład Z. S. R. R. Po stronie dochodów należy przewidzieć zwrot tych sum z Kom. Funduszu Pożyczk.-Zapomog. (Podstawa: pismo okólne Ministerstwa Adm. Publicznej z dnia 20. 11. 1945 r. L. dz. III S. 19155/45, okólnik Nr 29 Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 22. 3. 1947 r. Nr 2142/II/S - 2 - C - /10/47 oraz pisma Urzędu Wojewódzkiego z dnia 5. 1. 1946 Nr S. A. 8/8/45 i z dnia 30. 9. 1946 Nr S. A. II - 11/94/46. W sprawie zaopatrzenia emerytalnego b. pracowników niemieckiego samorządu na Ziemiach Odzyskanych mają zastosowanie wytyczne pisma okólnego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 2. 6. 47 r. S. A. II - 11/75/47. Podkreślam, że **związki samorządowe muszą się bezwzględnie dostosować do norm i przepisów przy obliczaniu uposażeń i układaniu budżetów. Stosowanie dowolności wzgl. niedbalstwa, jak to miało miejsce przy opracowywaniu budżetów za rok 1947 nie może być dłużej tolerowane, gdyż utrudnia prace władzom nadzorczym przy zatwierdzaniu budżetów. W razie stwierdzenia, że samorządy będą omijały wyżej podane wytyczne, pracownicy odpowiedzialni (Naczelnicy Wydz. Finansowych, Sekretarze Wydz. Powiatowych i Zarządów Gminnych) za opracowanie budżetów będą wzywani do Urzędu Wojewódzkiego na własny koszt celem skorygowania tych pozycji, które nie odpowiadają wytycznym niniejszego okólnika.**

9) Na odcinku wydatków, związanych z utrzymaniem nieruchomego majątku związków samorządowych, należy dążyć, aby wydatki nie przekraczały dochodów osiąganych z majątku nieruchomego. Szczególną uwagę należy poświęcić budżetom Zarządów Nieruchomości Miejskich. Wydatki tych zarządów winny się zamykać ściśle w granicach wpływów z czynszów, przy czym przy opracowywaniu budżetów stosować należy wytyczne, zawarte w okólniku Min. Ziem Odzyskanych Nr 43/47 z dnia 17. 6. 1947 r. jak również potrącać podatki i inne ustawowe należności komunalne na rzecz miasta. W sprawie świadczeń dodatkowych, pobieranych od najemców w domach prywatnych powinny mieć zastosowanie postanowienia pkt. 5 okólnika Nr 25 Min. Adm. Publicznej z dnia 29 marca 1947 r. w sprawie budżetów samorządu terytorialnego na rok 1947.

10) Na spłatę długów należy preliminować wystarczające kredyty na pokrycie bieżących rat i odsetek od pożyczek długoterminowych Banku Gospodarstwa Krajowego, Polskiego Banku Komunalnego, Banku Kredytowego, Państwowego Banku Rolnego i ewentualnie Komunalnego Funduszu Pożyczkowo - Zapomogowego w zależności z której instytucji kredytowej pożyczki zaciągnięto.

Spłatę rat i odsetek preliminować oddzielnie zgodnie z prawem budżetowym.

11) Jednym z kapitalnych zagadnień to sprawa dróg samorządowych. W dziale tym poza utrzymaniem służby drogowej należy uwzględnić dostateczne kredyty na remont i konserwację dróg (w miastach ulic, placów i chodników) oraz kredyty na znaki drogowe. Należy w każdym razie postawić to zagadnienie w ten sposób, aby 50% ogólnych wydatków budżetu w powiatowych związkach samorządowych mogło być przeznaczone na drogi. Zagadnienie to należy rozwiązać przy pomocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204), zmienionej dekretem z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

Maksymalne normy obciążenia świadczeniami w naturze, które ogłoszone zostały w Dzienniku Wojewódzkim Nr 9, poz. 89/46 ulegną podwyższeniu w części dotyczącej wartości dniówek robocizny pieszej i nowe stawki ogłoszone będą w jednym z najbliższych Dzienników Wojewódzkich.

12) Ustawowe obowiązki gmin w dziedzinie oświaty powinny znaleźć w budżecie szczególny wyraz świadczący o doniosłości tych wydatków. Niezależnie od wydatków na utrzymanie publicznych szkół powszechnych wynikających z art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 143) o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych, należy przewidywać odpowiednie kredyty na przedszkola, wyposażenie szkół w potrzebny sprzęt naukowy oraz zakładanie ogródków jordanowskich.

Gminy miejskie zamieszczają w budżetach kredyty na dodatki dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych. Wydatek ten, nie będący ustawowym obowiązkiem gmin, może mieć miejsce tylko wówczas, jeżeli dane miasto nie korzysta z pomocy finansowej Skarbu Państwa lub Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego.

Zgodnie z zarządzeniem Min. Adm. Publicznej z dnia 19 kwietnia 1947 r. L. dz. II SAS 2280/47 (okólnik Nr 29) oraz moim okólnikiem Nr 126 z dnia 13 grudnia 1946 r. Nr S. F. I - 1/7/46 — związki samorządowe (powiatowe, gminne miejskie i wiejskie) powinny preliminować w dziale VI swych budżetów odpowiednie sumy na zakładanie i utrzymanie bibliotek publicznych (dekret z dnia 17 kwietnia 1947 r. o bibliotekach i opiece nad zbiorami bibliotecznymi (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 163), przy czym budżety bibliotek samorządowych powinny być wyodrębnione z budżetu administracyjnego zgodnie z § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 grudnia 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 71 z 1933 r.) w sprawie doboru pracowników bibliotecznych co do ich kwalifikacji fachowych należy porozumieć się z władzami szkolnymi II instancji (Kuratoriami Okręgów Szkolnych) stosownie do pisma okólnego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 28 sierpnia 1947 r. Nr S. A. II - 12/10/47. Przysługujące dodatki naukowe należy wypłacać zgodnie z dekretem z dnia 31. 10. 1946 roku (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 330).

13) Związki samorządowe, mające zapewnioną równowagę budżetową, mogą przewidzieć pewne sumy na dotowanie i pomoc dla stowarzyszeń, towarzystw oraz organizacji oraz innych instytucji, które przez swoją statutowo określoną działalność, wyręczają w mniejszym lub większym stopniu związki samorządowe w wypełnianiu zadań na odcinkach oświaty i kultury zdrowia publicznego i opieki społecznej, popierania rolnictwa itp. W tych przypadkach nie powinno być pominięte Towarzystwo Burs i Stypendiów, które akcją swą o-

bejmuje przede wszystkim niezamożną uczącą się młodzież chłopską i robotniczą.

Nie należy również zapominać o akcji wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego oraz o Towarzystwie Uniwersytetu Robotniczego. Powyższe wyręczanie się ze strony związków samorządowych w swej działalności przez stowarzyszenia, towarzystwa, organizacje i instytucje winno być ograniczone do minimum.

W dziedzinie szpitalnictwa należy dostosować się ściśle do okólnika Nr 31/47 Ministerstwa Zdrowia z dnia 5 lipca 1947 r. Nr O. Org. I/5152/47 w sprawie usprawnienia gospodarki publicznych zakładów leczniczych oraz zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 5 lipca 1947 r. o normach personelu i łóżek w publicznych zakładach leczniczych. Nadmieniam, że stosowanie tabeli płac do wyższego i średniego personelu fachowego lecznictwa otwartego i zamkniętego oraz personelu średniego szkolnictwa Służby Zdrowia okólnik Nr 32/47 Min. Zdrowia z dnia 5. 8. 1947 r. Nr Org. I/5154/47 może mieć miejsce jedynie w tym wypadku, o ile szpitale dostosują się ściśle do wymogów zawartych w uprzednio wymienionym zarządzeniu o normach personelu i łóżek w publicznych zakładach leczniczych z dnia 5 lipca 1947 r.

Budżety gmin wiejskich i miejskich muszą zawierać wystarczające kredyty na pokrycie kosztów opieki lekarskiej za swych niezamożnych mieszkańców, stosownie do postanowień art. 3 ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 92 poz. 726).

Przypominam równocześnie, że wysokość stawek za leczenie chorych w Wojew. Zakładzie Psychiatrycznym w Kocborowie i wychowanków w Zakładzie Opieki Społecznej w Wejherowie ustalone zostały na zł 180,— dziennie.

14) Ustawa zdnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) nakłada na gminy miejskie i wiejskie cały szereg obowiązków, zwłaszcza w zakresie zaopatrywania straży pożarnych w potrzebny sprzęt i urządzenia, dostarczaniu odpowiednich pomieszczeń, urządzeń zbiorników wody itp. Ponadto większe gminy miejskie obowiązane są utrzymywać własnym kosztem zawodowe względnie przymusowe straże pożarne.

Należy zatem przewidzieć kredyty na materiały pędne, ubezpieczenia członków straży, koni itp. oraz subwencje dla Ochotniczych Straży Pożarnych, jak i kredyty na szkolenie.

W związku z akcją szkolenia pracowników samorządowych, związki samorządowe powinny przewidzieć w granicach swoich możliwości finansowych odpowiednie kredyty na szkolenie pracowników, co do których istnieje pewność, że po ukończeniu kursu zostaną na stałe w danym związku samorządowym.

Nie należy również zapominać o wstawieniu kredytów na składki członkowskie do Gospodarczego Zrzeszenia Samorządu Terytorialnego wstawić na razie symbolicznie 1 zł, o ile w międzyczasie nie zostanie ta sprawa uregulowana oddzielnym pismem.

15) Wszelkie wydatki na inwestycje winny być zasadniczo preliminowane wyłącznie w ramach prac przewidzianych państwowym planem inwestycyjnym, zgodnie z przepisami dekretu z dnia 23. 6. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 200). Dekret ten postanawia między innymi, że wydatki inwestycyjne związków samorządowych oraz ich zakładów i przedsiębiorstw mogą być dokonywane tylko w ramach i na podstawie państwowego planu inwestycyjnego, nawet w razie posiadania odpowiednich własnych środków na pokrycie projektowanych wydatków inwestycyjnych (art. 9).

Podkreśla się więc tym bardziej, że wszystkie inwestycje powinny nie tylko być umieszczone w budżecie, ale także przede wszystkim zgłoszone do państwowego planu inwestycyjnego.

Na inwestycje nie objęte planem inwestycyjnym — nie będą udzielane ani kredyty bankowe, ani dotacje skarbowe oraz nie będą przydzielane żadne materiały budowlane bądź maszyny.

Dotyczy to również i gospodarki mieniem opuszczonym poniemieckim, gdzie również wszelkie inwestycje winny znaleźć swój wyraz w umieszczeniu ich w planie inwestycyjnym.

Na odcinku zakładów i przedsiębiorstw ,a szczególnie zakładów oczyszczania miasta należy przewidzieć odpowiednie kredyty na kupno samochodów ciężarowych, a to w celu podniesienia czystości w poszczególnych miastach Wybrzeża. W sprawie tej wydam jeszcze odrębne zarządzenia.

Tryb postępowania przy zgłaszaniu wniosków inwestycyjnych zasadniczo nie uległ zmianie ,a jedynie dla przypomnienia powołuję się na pismo Ministerstwa Adm. Publicznej w tej sprawie z dnia 28 czerwca 1947 roku L. Dz. III SP. 4498/47 ,które związki samorządowe otrzymały przy piśmie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 10.7.1947 r. Nr S. G. II 12/20/47.

Pożyczki bankowe, zaciągnięte na dokonanie inwestycyj w mieniu porzuconym i poniemieckim — winny być zahipotekowane na tychże majątkach, do czego upoważnia dekret z dnia 26 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 181 z r. 1946).

Budżety na rok 1948 winny przewidywać kredyty na spłatę niedoborów budżetowych z roku 1946 i z lat poprzednich przy czym Pow. Zw. Sam. winny obejmować działem XII a ewtl. dawne niedobory gmin wiejskich, o ile na niedobory te nie zostały przewidziane kredyty w budżetach dodatkowych na rok 1947.

16) Przechodząc do strony dochodowej budżetów związków samorządowych, zwracam uwagę:

a) budżety przedsiębiorstw i zakładów cechowała dążność do uzyskania równowagi i jak największych oszczędności w wydatkach administracyjnych;

b) przy preliminowaniu dochodów w dziale II, należy uwidocznić wszystkie wpływy z majątku samorządowego, poddając szczegółowemu sprawdzeniu dotychczasowe wykorzystanie dochodów z obiektów leśnych i rolnych, sadów owocowych ,drzew przydrożnych itp.;

Należy również ustalić wysokość zwrotu należności za świadczenia w naturze art. 59 ustawy samorządowej z 1933 r. dla Przewodniczącego Wydziału Powiatowego. Opłaty te nie powinny być w każdym razie niższe jak 5% sumy uposażenia Przewodniczącego Wydziału Powiatowego w okresie letnim oraz 10% uposażenia w okresie zimowym. Maksymalne normy oraz szczegółowe instrukcje w tej sprawie ogłoszone zostaną w najbliższym czasie.

c) przy ustalaniu wysokości wpływów i opłat administracyjnych należy mieć na uwadze, że zgodnie z dekretem z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych, mają one stanowić źródło dochodów związku samorządowego.

Opłaty od podań należy zróżniczkować w ten sposób ,aby w sprawach przynoszących szczególną korzyść materialną petentom, były pobierane wyższe stawki.

Wobec niewznowienia działalności Państwowego Funduszu Drogowego, można przewidzieć w dziale tym całość wpływów z opłat za rejestrację rowerów. Opłaty te nie powinny przekraczać trzykrotnej sumy kosztów tabliczki rowerowej.

d) na konieczność maksymalnego wykorzystania przez gminy, a w szczególności gminy miejskie podatku od lokali, podatku od nieruchomości oraz podatku gruntowego. Podatek gruntowy od działów specjalnych, uzależniony w swojej wysokości, raczej od sumy przychodów z gospodarstwa rolnego, niż od powierzchni gruntów, wykorzystany należycie, może stanowić poważny dochód zasilający szczupłe finanse miast.

e) przy preliminowaniu podatku gruntowego na rok 1948 należy mieć na uwadze, że podstawą do wymiaru tego podatku jest rozporządzenie Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych, wydane w porozumieniu z Min. Rolnictwa i Reform Rolnych i innymi z dnia 20 maja 1947 o przeciętnej wydajności z jednego ha w kwintalach żyta i przeciętnej cenie jednego kwintala żyta.

W związku z powyższym obliczanie wpływów z podatku gruntowego należy oprzeć o wymiar za rok 1947.

f) z tytułu zaległych podatków należy preliminować kwoty realnie możliwe do osiągnięcia, przyjmując, że związki samorządowe muszą przystąpić do bezwzględnego ściągnięcia zaległości z lat ubiegłych.

g) mając na uwadze konieczność zachowania równowagi budżetowej, związki samorządowe winny wykorzystać wszystkie dostępne im źródła dochodowe w granicach maksymalnych, ograniczając wydatki do najniezbędniejszych potrzeb. Poza podatkiem od spożycia system bloczkowy daje najlepsze efekty finansowe, widowisk i rozrywek należy wziąć pod uwagę inne podatki przewidziane w art. 35—36 dekretu o podatkach komunalnych jak np. podatek od psów, podatek od przedmiotów zbytku, szyldów, i anonsów, od wykonywania prawa polowania, podątek hotelowy, podatek od wód gazowych, od zbytku mieszkaniowego itp.

h) dochody celowe z poszczególnych ministerstw należy przewidywać w budżetach w sumach realnych. Jednakże wydatki na zaspokojenie których są przeznaczone dochody celowe, winny być realizowane jedynie w miarę wpływu dochodów.

Posługując się wytycznymi niniejszego okólnika oraz aktualnymi jeszcze niektórymi wskazówkami zamieszczonymi w moim okólniku Nr 126 z 13 grudnia 1946 r. Nr S. F. I—1/7/46 oraz okólnik Nr 25 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 29 marca 1947 r. L. dz. III S. F. 548/47 — ob. ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych i Prezydenci Miast dopilnują osobiście należytego i terminowego wykonania zawartych poleceń oraz zwrócą uwagę na konieczność dołączenia do budżetów:

1) planu świadczeń w naturze,

2) wszelkich uchwał Rad Narodowych dotyczących wprowadzenia i pobierania opłat i podatków,

3) wykazu majątku i długów,

4) budżetów specjalnych szpitali, zakładów opieki społecznych, oraz innych zakładów i przedsiębiorstw samorządowych.

5) Zestawień (budżetów) zamierzonych inwestycji objętych planem inwestycyjnym.

6) uchwały Rady Narodowej o przyjęciu budżetu,

7) dowodu wyłożenia preliminarza budżetowego do publicznego wglądu.

W końcu celem zebrania danych dla władz centralnych o wysokości budżetów związków samorządowych na rok 1948, zatwierdzonych już przez prezydium powiatowych rad narodowych — Wydziały Powiatowe sporządzą w swoich powiatach sumaryczne zestawienia budżetów, osobno dla gmin wiejskich i osobno dla gmin miejskich niewydzielonych i prześlą je Urzędowi Wojewódzkiemu w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 stycznia 1948 r. na wzorach corocznie stosowanych.

WOJEWODA

(—) inż. St. Zrałek

Poz. 104.

OKÓLNIK Nr 32

o szkoleniu kadr pracowników zawodów budowlanych

Nr Odb. N—III—2/58/47.

Urząd Wojewódzki — mając na uwadze konieczność przygotowania odpowiednich, wykwalifikowanych kadr pracowników zawodów budowlanych, przeszkolenia ich, dania możności przejścia na inny rodzaj pracy i awansowania — zarządza co następuje:

1) Pracownicy, którzy przepracowali 2 lata na niższym stopniu lub rodzaj robót (grabarze, koźlarze itp.) winni być obowiązkowo skierowani na kurs budowlany.

2) Podmajstrzy, i czeladnicy, nie posiadający uprawnień budowlanych winni byc również obowiązkowo skierowani na kurs budowlany — celem uzyskania dyplomów mistrzowskich i czeladniczych.

W związku z powyższym należy skontrolować kwalifikacje pracowników i spowodować skierowanie, wymienionych w pkt. 1 lub 2 na kurs budowlany.

Zawody budowlane obejmują: murarstwo, betoniarstwo, krycie dachów, stolarstwo, ciesielstwo, zduństwo, malarstwo pokojowe i lakiernictwo, blacharstwo, instalacje wodociągowe i elektryczne, posadzkarstwo.

Przeszkolenie tych pracowników, przeprowadzone będzie na kursie budowlanym, prowadzonym przez Naukowy Instytut Rzemieślniczy.

Kurs jest bezpłatny i trwa 4 miesiące. Wykłady odbywają się w godzinach wieczornych (17—20).

Wszelkie informacje w sprawie kursów udzielane są w Kierownictwie Kursu (Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Miszewskiego 12).

Firmy budowlane państwowe i prywatne winny przestrzegać, aby pracownicy nieposiadający dyplomów czeladniczych i mistrzowskich ,ubiegali się o zdobycie takich dyplomów, gdyż w przeciwnym razie w firmach budowlanych nie będą mogli być zatrudnieni.

Urząd Wojewódzki prosi o wydanie stosownych poleceń i oczekuje zawiadomienia o ilości skierowanych pracowników na kurs.

WOJEWODA

w-z. (—) Inż. W. Rygiel

Naczelnik Wydziału

Poz. 105.

OGŁOSZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW W GDAŃSKU

z dnia 5 września 1947 roku

Na zasadzie § 51 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62)

o g ł a s z a m

postanowienie Wojewódzkiej Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Gdańsku o skreśleniu przedsiębiorstw z wykazów:

I. Postanowienia z dnia 11 kwietnia 1947 r.

L. p.	Poz. wykazu	Nazwa, przedmiot i adres przedsiębiorstwa	Treść postanowienia
1	2	3	4
1	III/161	Hans Engling, browar Wejherowo, ul. Wołowa 12.	Skreślić z trzeciego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
2	III 381	Karczewski Józef, olejarnia hydrauliczna, Tczew, ul. Jarosława Dąbrowskiego 15.	Skreślić z trzeciego wykazu przedsiębiorstw podlegających przejęciu na własność Państwa w trybie 3 Ustawy.
3	III/382	Ormiński Władysław, olejarnia, Nowa Cerkiew ,pow. Tczew.	Jak wyżej.
4	III/383	Zaremba Józef, olejarnia, Tczew, ul. Kościuszki, ul. Krótka.	Jak wyżej.
5	III/384	Wirkus Mieczysław, olejarnia mechniczna, Starogard, ul. Browarna 7.	Jak wyżej.

II. Postanowienia z dnia 18 kwietnia 1947 r.

1	I/312	Neydorff Johans, zakład ślusarsko-mechaniczny, Gdynia-Chylonia, ul. Pucka 32.	Skreślić z pierwszego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
2	I/366	Schultz Rudolf, zakład instalacyjny, Gdynia, ul. Morska 21.	Jak wyżej.
3	II/34	Rose Albert, stolarnia, Tczew, ul. Kościuszki 11.	Skreślić z drugiego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.

III. Postanowienie z dnia 25 kwietnia 1947 r.

1	II/43	Max Hansen, f-ka narzędzi rolniczych, Gdańsk-Oliwa, ul. Pucka 2.	Skreślić z drugiego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.

IV. Postanowienia z dnia 6 maja 1947 r.

1	I/17	Zakład utylizacyjny, przeróbka padliny, Żukowo, pow. Kartuzy.	Skreślić z pierwszego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
2	I/368	Zapp Wilms, zakład instalacyjny, Gdynia, ul. Świętojańska 16.	Jak wyżej.
3	II/75	Erb Fryderyk, warsztat blacharski, Wejherowo, ul. Pucka 12.	Skreślić z drugiego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.

V. **Postanowienia z dnia 16 maja 1947 r.**

L. p.	Poz. wykazu	Nazwa, przedmiot i adres przedsiębiorstwa	Treść postanowienia
1	2	3	4
1	IV/215	Herold Franz, piekarnia, Kwidzyń, ul. Grunwaldzka 12.	Skreślić z czwartego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
2	IV/301	Hass Wiktor, fabryka cukrów, Elbląg, ul. 1-go Maja 42.	Jak wyżej.
3	IV/302	Firma nieznana, fabryka cukrów Kwidzyń, ul. 1-go Maja 38.	Jak wyżej.
4	IV 309	Firma nieznana, olejarnia, Kwidzyń, ul. 1-go Maja 20.	Jak wyżej.
5	IV/313	Kuntersztein, wytwórnia wód gazowych i rozlewnia piwa Tczew, ul. Zamkowa.	Jak wyżej.
6	IV/332	Karsten-Karczewska Łucja, warsztat rzeźnicki, Gdynia, ul. Chylońska 26.	Jak wyżej.
7	IV/375	Arendt Leon, warsztat rzeźnicki, Tczew, ul. Mickiewicza 12.	Skreślić z czwartego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
8	IV/513	Nagórski Alojzy, fabryka win, soków owocowych i konserw warzywnych, Gdynia-Chylonia, ul. Kartuska 35.	Skreślić z czwartego wykazu przedsiębiorstw podlegających przejęciu na własność Państwa w trybie art. 3 Ustawy

VI. **Postanowienia z dnia 23 maja 1947 r.**

1	I/86	Rasch Alfred, tartak, Sztum, ul. Mickiewicza 42.	Skreślić z pierwszego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
2	III/393	Wróblewski Leonard, tartak, Dziemiany, pow. Kościerzyna.	Skreślić z trzeciego wykazu przedsiębiorstw podlegających przejęciu na własność Państwa w trybie art. 3 Ustawy
3	IV/40	Firma nieznana, tartak, Klonówka, powiat Starogard (wł. Rudowski Wacław)	Skreślić z czwartego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
4	V/6	„Polski Przemysł Drzewny" Sp. z o. o., tartak, Gdynia, ul. Morska 114/116.	Skreślić z piątego wykazu przedsiębiorstw podlegających przejęciu na własność Państwa w trybie art. 3 Ustawy

VII. **Postanowienia z dnia 30 maja 1947 r.**

1	I/4	Kollinger Otto, zakład elektrotechniczny, Gdynia, ul. I Armii W. P. 54.	Skreślić z pierwszego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
2	I/127	Drewa Leon, stolarnia Wejherowo, ul. Dąbrowskiego 3.	Jak wyżej.
3	I/429	„Daimon" fabryka ogniw i baterii, Starogard, ul. Kościuszki 122.	Skreślić z pierwszego wykazu przedsiębiorstw podlegających przejęciu na własność Państwa w trybie art. 3 Ustawy
4	IV/493	Baltoil Mineraloel - handels u. Tankanlagen A. G., Gdańsk-Port, przy Leniwce.	Skreślić z czwartego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.

VIII. Postanowienia z dnia 6 czerwca 1947 r.

L. p.	Poz. wykazu	Nazwa, przedmiot i adres przedsiębiorstwa	Treść postanowienia
1	2	3	4
1	IV/321	Firma nieznana, mleczarnia, Kościerzyna, ul. Dworcowa 13. (wł. Spółdzielnia Mleczarska)	Skreślić z czwartego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy.
2	IV/331	Kaczmarek W. Stefan, warsztat rzeźnicki, Gdynia, ul. Morska 162.	Jak wyżej.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Komisji do spraw
Upaństwowienia Przedsiębiorstw
w Gdańsku
(KAZIMIERZ LESZCZYŃSKI)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE
WYDZIAŁU POWIATOWEGO W TCZEWIE
z dnia 16 września 1947 roku

Wydział Powiatowy w Tczewie podaje do wiadomości obowiązującą od 1.IX. 1947 r. taryfę opłat za leczenie w Publicznym Szpitalu Powiatowym w Gniewie, uchwaloną przez Powiatową Radę Narodową w dniu 27.1.1947 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Gdańskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej w dniu 3.IV.1947 r.

TREŚĆ	z własnego okręgu	z poza własnego okręgu szpitalnego	UWAGI
Na klasie III-ej			
na oddziale wewn. i zakaźnym	zł 200.—	zł 230	Dziennie od osoby
na oddziale chirurg. i ginek.-położn.	zł 240.—	zł 275.—	
Na klasie II-ej			
na wszystkich oddziałach	zł 350.—	zł 350.—	

Przewodniczący Wydziału Powiat
Starosta Powiatowy
wz. (—) Mgr Jackowski
Wicestarosta

OGŁOSZENIE
DYREKCJI OKRĘGOWEJ KOLEI PAŃSTWOWYCH W GDAŃSKU
z dnia 22 września 1947 roku

o przejęciu na własność Państwa przedsiębiorstwa Komunikacyjnego Kolei „Wejherowo—Zamostne".

Z powołaniem się na orzeczenie Nr 3 Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1947 r. zamieszczone pod poz. 589 w Monitorze Polskim Nr 84, z dnia 7 czerwca 1947 r., Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Gdańsku podaje do wiadomości, że dnia 28 października 1947 r. o godz. 10.00 w biurze Zawiadowcy Stacji w Wejherowie odbędzie się spisanie protokółu zdawczo-odbiorczego w trybie § 73 Rozp. Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62 rok 1947) w przedmiocie przejęcia na własność Państwa przedsiębiorstwa komunikacyjnego Kolei „Wejherowo—Zamostne" (b. niemiecka S-ka Akc.).

Wzywa się niniejszym właścicieli tegoż przedsiębiorstwa do zjawienia się w wyżej podanym terminie i miejscu celem wzięcia udziału w spisaniu protokółu zdawczo-odbiorczego z tym, że niestawienie się pozostaje bez wpływu na ważność, w ich nieobecności sporządzonego protokółu.

(—) inż. Zbigniew Modliński
Dyrektor Kolei Państwowych

KOMUNIKAT
REJONOWEJ KOMENDY UZUPEŁNIEŃ — GDAŃSK
z dnia 23 września 1947 r.

Dodatkowa Komisja Poborowo-Rejestracyjna R.K.U. Gdańsk rocznika 1925, 1926 i 1927 urzędować będzie 15 każdego miesiąca w gmachu RKU Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Morska 3. W razie święta obowiązuje dzień następny. Termin ten obowiązywać będzie aż do odwołania.

W dniu tym winni stawić się wszyscy poborowi, którzy z jakichkolwiek bądź powodów nie mogli stawić się do ogólnego poboru wyżej wspomnianych roczników.

Rejonowy Komendant Uzupełnień
(—) Stanisław Piskadło — mjr.

ZAGUBIONE i SKRADZIONE DOKUMENTY

1. Unieważnia się zagubioną kartę R.K.U. na nazwisko Konarski Henryk — Gdańsk.

2. Unieważnia się skradzione prawo jazdy II kl. na nazwisko Śmielewski Bernard, kartę ewidencyjną na samochód osobowy „Mercedes-Benz" Nr rejestr. B—15698, Nr motoru 160424, wydane na nazwisko Śmielewski Stefan — Sopot, Szopena Nr 42.

3. Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie rehabilitacji, dowód tożsamości na nazwisko Pollikajt Franciszka — Gdańsk-Siedlice.

4. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U. — Gdynia, na nazwisko Samson Aloizy — Warzno, pow. Kartuzy.

5. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, legitymację służbową „Społem" — Wrzeszcz, legitymację członkowską Polskiego Czerwonego Krzyża, legitymację członkowską Zw. Zawodowego na nazwisko Buszkiewicz Helena — Gdańsk, Cygańska Góra, ul. Wagnera Nr 46.

6. Unieważnia się skradzione prawo jazdy II klasy, na nazwisko Bielawski Karol — Tczew.

7. Unieważnia się zagubioną kartę RKU, kartę repatriacyjną, zaświadczenie inwalidzkie, odcinek zameldowania na nazwisko Blank Franciszek — Gdynia.

8. Unieważnia się zagubioną kartę RKU, wydane w Gdańsku, odcinek zameldowania, zaświadczenie tymczasowe rehabilitacji na nazwisko Szczepiński Maksymilian — Gdańsk.

9. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U. wydaną w Grudziądzu na nazwisko Polakewski Antoni — Oliwa.

10. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U. na nazwisko Szczepankiewicz Wiesław — Wrzeszcz, Orzeszkowej.

11. Unieważnia się kartę R. K. U. wydaną we Włochach, kartę rozpoznawczą na nazwisko Gryziak Józef, Wrzeszcz.

12. Unieważnia się zagubioną kartę R.K.U. wyd. Warszawa-Praga na nazwisko Wojciński Jerzy—Gdynia.

13. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną na samochód ciężarowy, marki „Ford" V8, Nr rejestr. H. 05567 wydane na nazwisko Bielawski Karol—Tczew.

14. Unieważnia się zagubioną metrykę urodzenia, zaświadczenie tymczasowe, odcinek zameldowania na nazwisko Waltrand Gerke — Gdańsk.

15. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U., prawo jazdy III klasy na nazwisko Korwel Wacław — Gdańsk.

16. Unieważnia się skradzioną kartę R. K. U. na nazwisko Szymański Leon — Gdańsk.

17. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości na nazwisko Mostek Leszek — Sopot.

18. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty — Sakierski Władysław — Orłowo.

19. Unieważnia się zagubioną kartę R.K.U. — Paliński Bolesław — Sopot.

20. Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną na samochód osobowy marki „Opel-Kadet" Nr rejestr. 15501, Nr silnika 36512, Nr podwozia R-38-19300 wystawioną na P. K. S. — Sopot.

21. Unieważnia się zagubione zaświadczenie obywatelstwa, wydane przez Starostwo Lębork, tymczasowe zaświadczenie tożsamości, nominację z P. U. R. — Lębork, na nazwisko Misiewicz Bolesław — Labeń, pow. Lębork, oraz sześć odcinków zameldowania gminy Labeń.

22. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową demobilizacyjną Kowalski Józef — Gdańsk-Orunia.

23. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U., Starogard, na nazwisko Brucki Bernard — Mirotki, powiat Starogard.

24. Unieważnia się skradziony tymczasowy dowód tożsamości, kartę R.K.U., odcinek zameldowania na nazwisko Kwieciński Franciszek — Sopot.

25. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U. Garwolin, na nazwisko Adamczyk Jan — Sopot.

26. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą, wydaną przez Zarząd Miejski w Krakowie na nazwisko Nodzyńska Julia — Gdynia.

27. Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U., dowód osobisty, odcinek zameldowania na nazwisko Zachariasz Jerzy — Oliwa.

28. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe, kartę R. K. U. i inne dokumenty na nazwisko Moza Stefan — Gdynia.

29. Unieważnia się skradzione zaświadczenie tożsamości, poświadczenie obywatelstwa, kartę R.K.U., odcinek zameldowania na nazwisko Joachimczyk Norbert— Gdynia.

30. Unieważnia się zagubione zaświadczenie L. dz. 50288 na doprowadzenie do przeglądu technicznego samochodu marki „Opel-Blitz" za Nr Pr.A. 055 wystawione na Okręgową Dyrekcję Państwowych Warsztatów Samochodowych w Elblągu.

31. Unieważnia się zagubioną kartę R.K.U. na nazwisko Śmieciński Kazimierz — Gdynia.

32. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, odcinek zameldowania na nazwisko Chmielewski Jan — Gdańsk.

33. Unieważnia się zagubioną kartę RKU na nazwisko Pawłowicz Stanisław — Oliwa.

34. Unieważnia się zagubioną kartę demobilizacyjną na nazwisko Borkowska Anna — Gdynia.

35. Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracyjne RKU na nazwisko Klosiński Zygmunt — Gdańsk-Wrzeszcz.

36. Unieważnia się zagubioną kartę RKU na nazwisko Krawczyk Szczepan — Gdańsk-Trojan, ul. Przetoczna.

37. Unieważnia się skradziony dowód osobisty na nazwisko Bytomska Maria — Sopot.

38. Unieważnia się skradzioną kartę RKU, prawo jazdy II klasy — Czerwiński Władysław — Wrzeszcz.

39. Unieważnia się zagubione zaświadczenie rejestracyjne na samochód osobowy marki „Hansa" Nr 15460, Nr motoru 22725, Nr podwozia 62988, stanowiącego własność, Szpitala Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Gdańsku.

40. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Konin na nazwisko Kubiak Władysław—Gdynia.

41. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Krosno n. Odrą Nr 4000 — Stańczyk Kalikst — Gdańsk-Rudniki.

42. Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracji wystawione przez RKU—Gdynia, na nazwisko Sokołowski Bronisław podporucznik rezerwy.

43. Unieważnia się dowód osobisty, zaświadczenie RKU, świadectwo lekarskie na nazwisko Gaca Henryk— Gdynia.

44. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tożsamości na nazwisko Przegalińska Maria — Sopot.

45. Unieważnia się skradzione zaświadczenie zwolnienia z wojska, dowód osobisty, odcinek zameldowania, licencję na fotografowanie — Rzeźnik Władysław— Gdańsk.

46. Unieważnia się zagubioną legitymację U. W. G. Nr 1271/47, tymczasowe zaświadczenie RKU—Gdynia, na nazwisko Kaczmarek Wacław, kartę rozpoznawczą — Zofia Kaczmarek, 3 metryki dzieci: Tadeusz, Wacław, Maria.

47. Unieważnia się zagubione prawo jazdy na motocykl „Victoria" Nr rejestr. 15628 wydane przez Wydział Motoryzacji Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego na nazwisko Żebrowski Bronisław — Gdańsk, Polna 16.

48. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty z odciskiem palca wydany Drobin — Płock na nazwisko Wojtewicz Eugeniusz — Gdynia, Podlaska 3.

49. Unieważnia się zagubione zgłoszenie na motocykl „Zündapp" Nr silnika 510599, Nr ramy 888558 na nazwisko Aleksander Porębiński — Sopot, Grunwaldzka 82.

50. Unieważnia się zagubione zaświadczenie obywatelstwa polskiego wydane przez Zarząd Miejski w Gdańsku na nazwisko Izabella Kaczorowska z domu Zabłocka — Oliwa, Abrahama 25.

51. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą, kartę rowerową, zaświadczenie zawarcia ślubu na nazwisko Piasecka Jadwiga — Wrzeszcz.

52. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia na nazwisko Popławska Jadwiga — gmina Łostowice, wieś Migewo.

53. Unieważnia się zagubione prawo jazdy III klasy na nazwisko Romanowski Zdzisław — Wrzeszcz.

54. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, kartę RKU — Pluskwa Adam — Gdynia.

55. Unieważnia się zagubioną kartę RKU na nazwisko Juchniewicz Wiktor — Gdańsk.

56. Unieważnia się zagubioną kennkartę na nazwisko Śmiech Józef — Gdynia, Niemojewskiego 63.

57. Unieważnia się skradziony odcinek zameldowania, paszport niemiecki z 1942 r., legitymację służbową, legitymację Związku Zawodowego, kartę RKU o zwolnieniu ze służby wojskowej na nazwisko Rembowicz Stanisław — Gdańsk.

58. Unieważnia się zagubiony odcinek zameldowania, zaświadczenie tymczasowe rehabilitacyjne na nazwisko Krzewińska Franciszka — Wrzeszcz.

59. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Kielce na nazwisko Witkowski Janusz — Wrzeszcz.

60. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą Pilcek Bernard — Gdynia.

61. Unieważnia się skradziony dowód tożsamości — Press Leonarda — Gdynia.

62. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Łaski, dowód tożsamości na nazwisko Krzak Piotr — Wicko, pow. Lębork.

63. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 9 wystawiony na nazwisko Sadowski Antoni z Puzdrowa.

64. Unieważnia się zagubioną kartę RKU — Lech Michał — Miła Góra.

65. Unieważnia się zagubioną kartę RKU na nazwisko Warmiński Tadeusz — Gdańsk.

66. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Gdynia, na nazwisko Stubiński Jan — Wilanowo.

67. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Chevrolet" Nr 16896 wydaną na PKP — Parowozownia Gdańsk.

68. Unieważnia się skradzioną legitymację służbową Zarządu Miejskiego w Gdyni na nazwisko Gutmeyer Jadwiga — Gdynia.

69. Unieważnia się skradzione zaświadczenie tymczasowe, odcinek zameldowania na nazwisko Pałkowska Ela i odcinek zameldowania na nazwisko Kreft Augusta — Gdańsk.

70. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, kartę RKU — Zawodny Mieczysław — Gdańsk.

71. Unieważnia się skradzioną kartę RKU—Sokółka, Fidziukiewicz Bronisław — Gdańsk.

72. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe— Krurzewski Józef — Gdańsk.

73. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Gdańsk— Kamola Wacław — Parchowo, pow. gdański.

74. Unieważnia się zagubioną kartę RKU — Lublin— Sułek Stanisław — Parchowo, pow. gdański.

75. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu osobowego marki „Mercedes" Nr rejestr. 18261a, Nr motoru 455180, Nr podwozia 194712 wydaną na Zjednoczenie Przemysłu Skórzanego — Wrzeszcz.

76. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Sieradz na nazwisko Jabłoński Antoni — Gdańsk.

77. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Ponczke Jan i dowód tożsamości 2-ch koni wydane na nazwisko Ponczke Jan — Gdańsk.

78. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą — Suchocka Jadwiga — Olszynka.

79. Unieważnia się skradzione zaświadczenie obywatelstwa polskiego, odcinek zameldowania — Reiter Agnieszka — Gdańsk.

80. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu marki „Opel—P. 4" Nr rejestr. H—05440, Nr silnika xy—4434, Nr podwozia 396-4488, wydaną na „Społem" Oddział Wejherowo.

81. Unieważnia się skradziony dowód osobisty, kartę RKU—Konin, prawo jazdy III kl. na nazwisko — Milbrat Alfred — Wrzeszcz.

82. Unieważnia się zagubione zaświadczenie rehabilitacyjne — Turzyńska Ela — Gdańsk-Siedlice.

83. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Fordson", Nr rejestracyjny 17180, Nr podwozia 3952, Nr silnika 776050 wydana na Starostwo Powiatowe Gdańskie — Gdańsk.

84. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Toruń — Kierczyński Tadeusz — Sopot.

85. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą na nazwisko Kilanowski Władysław Gdynia.

86. Unieważnia się zagubione prawo jazdy III klasy, zaświadczenie rejestracyjne na motocykl „NSU" Nr próbny K.P.R. 087 wydane na nazwisko Czubryt Antoni Wejherowo.

87. Unieważnia się zagubione zaświadczenie RKU— Szczecin na nazwisko Zajder Adolf — Gdynia-Cisowo.

88. Unieważnia się skradzioną kartę ewakuacyjną, odcinek zameldowania, metrykę urodzenia — Kondracka Janina — Oliwa.

89. Unieważnia się zagubioną kartę RKU, odcinek zameldowania na nazwisko Szemiszewski Michał — Gdynia.

90. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Łódź na nazwisko Frankowski Jan — Wrzeszcz.

91. Unieważnia się skradzione prawo jazdy III klasy, kartę RKU—Łódź, na nazwisko Gajewski Stanisław Gdańsk.

92. Unieważnia się zagubioną kartę RKU—Starogard Borkowski Jan Gdynia.

93. Unieważnia się zagubioną kartę RKU, prawo jazdy III klasy, legitymację Politechniki Gdańskiej, legitymację Zjednoczenia Stoczni Polskich na nazwisko Brzuszkiewicz Wacław Tadeusz. — Oliwa.

94. Unieważnia się zagubioną kartę RKU —Chełm na nazwisko Szołoch Franciszek — Gdańsk-Orunia.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje **Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego** — Urząd Wojewódzki Gdańsk, Wydział Ogólny, Gdańsk, ul. Okopowa 5, pokój Nr 34, telefon 419-41—49, wewn. 267; zgłoszenia zaś na prenumeratę — Administracja tegoż Dziennika Wydział Budżetowo-Gospodarczy, pokój Nr 124, telefon 419-41, wewn. 312.

Cena ogłoszeń: zł 15,— za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45,— za 1 mm szpalty, zł 5000 cała strona, zł 3000 pół strony, zł 2000 jedna czwarta strony. — Redakcja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej na prenumeratę w kwocie zł 90,— wzgl. należności za każdy poszczególny Dziennik zgodnie z ceną uwidocznioną na każdym egzemplarzu.

Redaguje Kolegium Redakcyjne.

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Nr 8 Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik" w Gdyni, ul. Mściwoja 7.

W-09305 CENA ZŁ 50,—